

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 26

25. června 2017

Cena: 8 Kč

Martin Luther a jeho učení o ospravedlnění z víry

Letošní rok je označován jako „rok reformace“, jejímž jedním z hlavních představitelů je německý reformátor Martin Luther.

Narodil se v Eislebenu v roce 1483. Studoval nejprve v Erfurtu filozofii a potom na erfurtské univerzitě práva, jak si přál jeho otec. Ale v roce 1505 prožil při bouři v ohrožení života náboženskou zkušenost a rozhodl se vstoupit do augustiniánského kláštera. Rok po vysvěcení na kněze byl povolán do Wittenberku na univerzitu a v roce 1512 se stal doktorem biblických studií. Přednášel na univerzitě a kázal v městském kostele.

V říjnu roku 1517 vystoupil proti prodeji odpustků. Jak se traduje, přibíbil 95 tezí na dveře wittenberského záměckého kostela. Chtěl tím vyvolat pouze akademickou diskusi, ale věc se rychle zveřejnila a vyvolala širokou odezvu. Tím se dostal Luther do víru událostí a současně do sporu s církevní hierarchií. Za poslední instanci pravdy považoval Písmo svaté, kterým má být poměřována veškerá církevní autorita. Vyjádřil se kladně o Husovi a o jeho učení o církvi. Tím si získal mnohé sympatie v tehdejších Čechách. V době selské války řekl ne k násilí. Evangelium se nemůže prosazovat mečem a násilím. Jedinou zbraní je Boží slovo, jak je to vyjádřeno i v jeho písni: „Je pevným hradem Pán Bůh náš.“ „Boží slovo přežije tu všechnu temnou zlobu...“ (Zpěvník CČSH, č. 7). Tato píseň se stala hymnou reformace.

Středem Lutherova učení je nauka

o ospravedlnění. Není to žádné nové učení, Luther navazuje na apoštola Pavla. V jeho listě Římanům slyšíme: „Spravedlivý z víry bude živ“ (Ř 1,17). Čteme-li důkladně epistolu Římanům, pak poznáváme, že Pavel nejprve mluví o lidském hříchu a Božím soudu. Pak teprve přichází na řadu evangelium.

Co znamená ospravedlnění? Co tímto výrazem apoštol Pavel míní? My rozumíme většinou slovu ospravedlnění tak, že člověk ospravedlňuje především sám sebe. Říká: „Musím se ospravedlnit.“ Vysvětlujeme, proč jsme udělali to či ono, či naopak, proč jsme to neudělali. Svalujeme vinu na nepříznivé okolnosti, momentální stav nebo přímo na druhé. My lidé děláme vše pro to, abychom nemuseli přiznat vlastní chybu a nedostatek. Dokážeme si mnohé prominout, odpustit, omluvit. Snažíme se ospravedlnit nejen před lidmi, ale i před Bohem. Ale zde je veškeré naše ospravedlňování bezcenné. Před Bohem se nikdo ospravedlnit nemůže. Naše lidská domnělá spravedlnost před ním je jen klam. Naše sebelépe připravovaná sebeobhajoba před Bohem neobstojí. Před Bohem Otcem obstojí jen spravedlnost Ježíše Krista. Kristus vstupuje mezi Boha Otce a lidstvo. Bůh už nás pak nevidí, ale vidí Krista, který se před nás staví. Kristus přijímá na sebe náš úděl hříšníka a naopak nám dává svou spravedlnost. Bůh nám pro jednání Kristovo uděluje svou milost a ospravedlňuje nás. Bůh se již na mne dívá skrze Ježíše.

Pokračování na str. 4

Marie Terezie na poštovní známce

K letošnímu výročí narození Marie Terezie, jediné ženy na českém trůnu, vydala Česká pošta poštovní známku ve formě čtyřbloku s jejím portrétem. Nominální

hodnota známky je 32 Kč, výtvarný návrh je od Jindřicha Ulricha a autorem rytiny pak Miloš Ondráček. Portrét Marie Terezie zpodobňuje císařovnu a královnu v mladších letech na počátku jejího vládnutí. V oválném rámu je připomenuto tmavšími body 16 jejich potomků. Pro filatelisty jde o již druhou krásnou známku českých panovníků, kterou Česká pošta vydala krátce po sobě, když vloni byl vydán aršík k výročí Karla IV. P. S.: Z osvěceného kralování této jediné ženy na českém trůně připomeneme například, že od té doby existují u domů čísla popisná. Zrušilo se také mučení, zato se ale začalo povinně chodit do školy. Pavel Hýbl

Domov důchodců Dvůr Králové nad Labem nominoval do celostátního kola CENY Ď, která oceňuje nejlepší dobrodince a mecenáše, dlouholetou dobrovolnici Annu Holínskou. Ta v konkurenci 25 nominovaných v kategorii Domovů pro seniory a ústavů sociální péče pro starší spoluobčany zvítězila.

„Anička Holínská dělá pro celý náš domov a hlavně pro uživatele domova opravdu mnoho pěkného, doslova je nabíjí energií a silou do života. Svůj čas věnuje uživatelům domova především při aktivizačních činnostech, kdy dochází pravidelně každý týden na 'Chytré hlavičky' již více než 10 let,“ popsala ředitelka Domova důchodců Dvůr Králové nad Labem Ludmila Lorencová.

Projekt je zaměřený vždy na dané téma a s nimi spojené úkoly z různých oblastí (zeměpisu, matematiky, společenských věd, hudební a pohybové aktivity). „Chytré hlavičky“ navštěvují všichni, kdo mají zájem, bez ohledu na své vyznání. Ať už lidé aktivně se zapojující do úkolů, cvičení, společných aktivit nebo ti, kteří pro své zdravotní indispozice spíše načerpávají pozitivní energii z daných setkání. Jak říká sama oceněná Anna Holínská: „V 'Chytrých hlavičkách' nejde až tak o trénování paměti ve smyslu

Cena Ď pro Annu Holínskou

vzdělávacích programů České společnosti pro trénování paměti a mozkový jogging, ale spíše o vytvoření příjemného společenství naplněného láskou, ve kterém případný nudný čas podzimu života plyne veseleji, rychleji, a dá-li Bůh, i smysluplněji.“ Ceremoniál celostátního kola 17. ročníku Ceny Ď 2017 proběhl v Národním divadle pod záštitou ministra

kultury Daniela Hermana. Anna Holínská, která je naší farářkou a působí v Husově sboru ve Dvoře Králové nad Labem, převzala ocenění z rukou Martina Gromana, šéfredaktora ČRo 2.

red
Zdroj: www.cena-d.cz
www.kr-kralovehradecky.cz
Foto: Monika Váňová,
Studio M101

Tradiční vzpomínka na naše patriarchy

Tradiční vzpomínka na osobnosti našich patriarchů, zejména pak prvního z nich, br. Karla Farského, se konala ve sboru církve v Dejvicích v pondělí 12. června.

Pracovníci úřadu ústřední rady se po Kalousově pobožnosti, položení květin k urnám patriarchů a zpěvu písně *Velký Bože, my se ti klaníme*, jejíž původní text ze Svatojanského kancionálu přepracoval K. Farský, shromáždili v pátém patře budovy, kde následovaly další slavnostní chvíle spojené s představením Knihovny dr. Františka Kováře. Studovna bude od září sloužit církvi a dalším zájemcům.

red

Velký Bože, my se ti klaníme, a v své nouzi o pomoc prosíme, svatý, svatý, svatý, svatý, věčně svatý, dej, ať každý pozná tě, ve své čisté podstatě.

Lásky své nám pochopit dej míru, kterou všechno žije ve vesmíru, svatý, svatý, svatý, svatý, věčně svatý, jenž jsi sám Pánem všeho, nerostu i živého.

Ó vyslyš nás, uveď v cesty přímé, ať jsme lid tvůj a tvůj zákon ctíme, svatý, svatý, svatý, svatý, věčně svatý, utvoř z nás království nové, jsme tvé dcery, synové.

Píseň 171 „Velký Bože, my se ti klaníme“ ze zpěvníku CČSH

Letní duchovní cvičení

Brněnská diecéze CČSH vás zve na letní duchovní cvičení. Proběhne v Diecézním středisku Lipová 26 v Brně od 10. do 14. července. Doprovázet bude br. Mgr. Daniel Majer a br. ThDr. Petr Šandera. Předpokládané náklady: 1000 Kč na osobu. Přihlásit se můžete do 29. června na adrese: Diecézní rada CČSH, Joštova 7, 602 00 Brno, e-mail: michaela@ccshbrno.cz. Duchovní cvičení nabízejí možnost: ztišit se, poodstoupit od běžných starostí a zaměřit se na podstatné; zamyslet se nad svým životním směřováním a uspořádat svůj život; upevnit se v rozhodnutí následovat Krista; zakusit evangelium jako osvobozující zprávu. Další podrobnosti a přihlášku najdete na webu církve v rubrice Pozvánky.

red

Co je ta nejlepší „kosmetika“?

Každý, kdo v létě zamíří do hor nebo k moři, by měl do svého zavazadla přibalit i kvalitní, ochrannou kosmetiku. Dnes už víme, že déšť, vítr, a hlavně sluníčko mohou mít na naši pleť i neblahé účinky a je třeba se před nimi chránit. Kosmetický průmysl na celém světě toho pochopitelně využívá a chrlí na trh stále nové výrobky - opalovací krémy, hydratační oleje, regenerační balzámy - kolik jmen a značek, a ty ceny! Jenže se nedá nic dělat, výsledky moderních výzkumů varují, a tak sháníme krémy či oleje s vysokým ochranným filtrem, mažeme, natíráme a regenerujeme. Není to ovšem nic nového - napouštění lidského těla různými oleji a balzámy znali už ve starověku a na mnoha místech ve světě se oleje používalo i k nejrůznějším náboženským rituálům. Tyto obřady mívaly zčásti léčebný význam, ale většinou měly příslušné osobě zajistit nějakou výjimečnou kvalitu nebo sílu. Například některé kmeny v jižní Africe dodnes potírají své bojovníky lvím sádlem a věří, že tímto způsobem získají mladí muži lví sílu a mrštnost. Bible hovoří o něčem podobném, není to však žádný pohanský rituál, jde o dar. „Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář, a tak jsme proměňováni.“ Co mohou lidé vidět na naší tváři? Jsou to jen ustarané vrásky, módní make-up nebo trpký úsměv? Zkusme žít tak, aby tam viděli spíše dobrotu, lásku a životní optimismus, to bude ta nejlepší kosmetika pro nás i naše okolí.

Z knihy Ervína Kukuczky Přijměte, co život dává

Nic nechci víc

Josef Václav Sládek

Nic nechci víc než v duši klid
a žádného víc štěstí,
než co ho ptáče může mít
na květné ratolesti.

Když slunce hřeje z vysoka
a zem je pestrá květem
a vítr duje z hluboka
a mír jde celým světem.

A pochybností neznat hles,
jež v duši nesvár nítí,
– jen cítit, jak je krásno dnes,
a dýchat jen a žít!

(Sluncem a stínem)

Z kazatelského plánu

3. neděle po svatém Duchu

Hospodin je síla svého lidu, spásná zástita svého Pomazaného. Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem navěky!

ŽALM 27, 8-9

První čtení: Jeremjáš 20,10-13

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II):

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, daruj nám vytrvalou lásku a úctu ke tvému svatému jménu, neboť my věříme, že nepřestáváš pomáhat všude tam, kde vládneš svou dobrotivou rukou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 6,1b-11

Evangelium: Matouš 10,24-39

Verše k obětování: Žalm 17,5-7

Verš k pozhnání: Žalm 145,15

Modlitba k pozhnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za pozvání ke tvému stolu. Dej, ať nás milost společného stolování posiluje i v každodenním životě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 163, 300, 51, 58, 95, 308, 310, 312

Moje víra

Víra, která má kořeny v lásce, je hybnou silou života a má zázračný vliv na duši – řekl mi kdysi dávno bratr kapucín – taková víra nás táhne z nížin do vysokých hor, odkud můžeme už nyní zahlédnout zaslíbenou zemi a osvíti nás poznáním pravdy, bez níž se věřit nedá. – Čas od času si vzpomenu na dobrosrdečného mnicha, u něhož mě okouzlovaly řemínky na sandálech, hnědá kutna s kapucí, převázaná bílým provázkem, zvaným cingulum, ale především úsměv na jeho rtech, které tiše odříkávaly modlitby ze žaltáře, abych si mnohem později uvědomil, jak pravdivá byla ta slova o víře právě v jeho laskavém podání, protože víra žije, prospívá a roste v lásce, ale to jsem už musel pochopit sám, že víra bez dobrého srdce je výstavný dům bez oken, krásná loď

na suchu a drahým kamením roubená studna bez pramene.

Lidská povaha je od nepaměti stále stejná – tvrdil bratříček kapucín – a mýlí se ten, kdo ji chce bez lásky šlechtit, modernizovat a měnit, transponovat, komplikovat a převádět do cizích termínů – a vyprávěl příběh o studentovi, který sháněl v knihkupectví nějakou novější knihu o anatomii a smutně odložil nabízené publikace – tyhle jsou staré nejmiň deset let. – A prodavač mu pravil – Milý pane, v lidském těle za poslední tisíc let žádné kosti nepřibýly. – Ani k lidské povaze za tisíce let nic nepřibýlo – dodal můj učitel.

Chybu je tedy marné hledat ve způsobu víry nebo v náboženství, ale najdeme ji v lidském srdci, v němž ustydla láska, neboť ztracený cit nahrazujeme množstvím slov a prázd-

ných modliteb. A kdo čte Bibli se srdcem otevřeným, sám brzy uvěří, že cílem všeho stvoření je milování živých bytostí, které se poznávají a přijímají a ztotožňují a ve víře spolu stoupají na vysoké hory, odkud mohou zahlédnout zemi zaslíbenou, a na těch výšinách se jim otevírá pohled na stvořené světy, kterým předcházela láska Tvůrce, aby se nyní, po stvoření Země, i mezi námi uskutečňovala láska. A až se z božského pramene naplní všechna srdce lidská, stvoření ustane a láska bude navěky – tak tuhle pravdu v sobě nesu a nic na ní nechci opravovat, natož měnit; došel jsem s ní až k vám, přátelé v lásce zakotvení, stoupající k horám, ve snaze svou námahu za pravdu víry směnít.

Jan Schwarz, NO Bratislava

Úspěšné uvedení hry o našem duchovním

Námětem hry o lásce, hledání víry, životě a smrti, ale i o lidské krutosti, se stal životní příběh našeho faráře v Žamberku a Nekoři Ervína Kukuczky. Výjimečnost představení, uvedeného v květnu v pražském divadle Rubín, spočívá mimo jiné i v tom, že jediným hercem byla dcera hlavní postavy Anička Kukuczková. Šlo zároveň o její magisterské představení v oboru nonverbální divadlo na AMU. Vedle prvků klasické činohry, pantomimy, citace básní a dalších vstupovala do děje i osobní pohledy na otcův život. Malého Ervína odvezli do koncentračního tábora a s ním dalších 316 dětí, které byly určené k testování kojenecké výživy. Přežilo jich dvanáct. Mezi nimi i malý Ervín. Domů ke svému otci se mohl vrátit až po válce. Jeho maminka zatím zemřela. Poté vstoupila do jeho života macecha, která jej týrala fyzicky i psychicky. Otec ho opustil a ve 13 letech zůstal sám. Pak se dostal do Prahy, kde neměl ani peníze, ani kamarády, ani bydlení. Když si guru českého undergroundu Egon Bondy přečetl jeho básně, řekl mu: „Ervíne, vy to možná nevíte, ale vaše básně psal hluboce věřící člověk. Měl byste jít studovat teologii.“ „I přesto, že je jeho osud strašně drsný, je ten příběh veselý, protože táta je veselý. A inscenace taky,“ řekla po představení s názvem „Kukačka – přesto zůstal člověkem“ Anička Kukuczková.

red

Nad Písmem

Je pevný tvůj křesťanský postoj?

Mt 10,23-39

Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střech. Mt 10,27

Stojí za to přečíst si celou 10. kapitolu Matouše, aby nám byl jasnější kontext, z něž byla vzata perikopa evangelia pro neděli tohoto týdne. Ježíš posílá své učedníky do světa a na cestu jim uděluje ponaučení i potřebné rady.

Žijeme dnes ve světě, který je na rady obzvlášť háklivý. Obdržet ponaučení, potažmo je udělovat, je tak trochu boj s větrnými mlýny. Proč taky naslouchat nějakému ponaučení, když všechno, co potřebujeme znát, si najdeme na internetu... Jestli nesou informace náboj pravdy, je rychle setřeno tempem doby, která se neptá po věrohodnosti, neboť chrlení slova a přehřel údajů či oznámení je běžným standardem, v němž vítězí právě ta zpráva, která je psaná palcovými titulky a dokáže šokovat již značně netečnou společnost. A jestli je to polopravda značně pozohýbaná, dvakrát překroucená, či dokonalá lež, zabalená do svátečních šatů? Kdo by se tím zaobíral! Stejně všechno vyjde najevo až za čas a než stačíme jakoukoli zprávu zažít, vstřebat, zkonsumovat, posoudit její věrohodnost a význam, už přichází další, aby ji svojí aktuálností přebila.

Dnes je nejvyšším trendem všechno

ze soukromí vyhlášovat hlásnou troubou. Jsme zahlcováni plytkými událostmi ze života celebrit, místo kvalitní literatury si pod záminkou relaxace a tzv. „vypnutí“ kupujeme bulvární plátky, abychom se dozvěděli, kdo s kým, za kolik a na jak dlouho. A tímto hnusem jsme schopni krmit svoje duše, zároveň kroučíc hlavami nad tím, jak je celá společnost konzumní a mělká. S pokorně skloněnými hlavami spásáme všechno to, co nám kdo předloží jako nové informace, aniž bychom rozlišovali vhodnost či etiku psaného a řečeného.

Postavit se proti tomuto trendu si kolikrát žádá nepopulární postoj i cejch zpátečnicků, ale což nám to není připomenuto právě v dnešním evangeliu? Kdy pro svoji víru, kdy pro následování Spasitele v jeho čistotě a příkladu se musíme vymezit i vůči blízkým! Což se právě proti všednosti a povrchnosti nevymezoval také námi ctěný Mistr Jan Hus? Do srdcí přináší Ježíš pokoj, nikoli však do takového světa, který se neřídí úctou a respektem k živo-

tu. Tam platí jeho slovo, že nepřišel uvést pokoj, ale meč. Nesmlouvavost v jednání, v našem rozhodování a rozlišování. A nemyslím jen na média, struktury společnosti, různé organizace, souseď. I vůči otci, matce, sourozencům, dětem atd. je třeba vyjádřit jasný postoj svého přesvědčení, své osobní cesty víry, která vymezuje náš vztah k životu, ke Kristu i k bližnímu. Přestože žijeme ve světě, kde se roztahuje lež, a pravda se jeví být chudou příbuznou, je třeba mít na paměti slova apoštola Pavla, že jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, a aby to neznělo jen jako církevní klišé, tedy vstoupili jsme na cestu nového života jako zastánci pravdy, slušnosti, úcty, laskavosti, avšak i náročnosti vůči sobě samým, a to především. Dokážeme-li proměnit sebe sama, proměňujeme tím i malý kousek světa. A ztratíme-li přitom nějaké ty vlasy na hlavě, jak říká evangelium, nezoufejme, máme svoji cenu před Bohem – a to je, myslím, nadějná vyhlídka.

Rudolf Špaček

Ve tvých rukou, Pane, je náš život i smrt. Voláme k tobě s nadějí, že se k nám přiznáš v dobách nepravdy i lhostejnosti, že nás zahrnuješ potřebnou silou k nesení těžkostí a proměňuješ nás skrze osobní zkoušky v naši každodennosti. Skrze křest jsme se s tebou spojili ve smrti, dej, ať s tebou prožijeme také zmrtvýchvstání. Amen.

**Prodlouženo vyhledávací řízení na pozici
přednosta/přednostky
organizačně-ekonomického odboru
ÚÚR ČČSH**

Prodlužuje se vyhledávací řízení na obsazení pozice přednosta/přednostky organizačně-ekonomického odboru úřadu ústřední rady.

Kvalifikační předpoklady:

- VŠ vzdělání - ekonomické nebo právnické;
- praxe, organizační schopnosti, manažerské dovednosti;
- členství v ČČSH výhodou

Nabízíme:

- služební poměr v ČČSH;
- možnost i částečného úvazku, minimálně však 0,75;
- předpokládán nástup od 1. října 2017

Žádost s životopisem zašlete do 31. 7. 2017 na adresu Církev československá husitská, personální oddělení, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6; nebo e-mailem na adresu: personalistika@ccsh.cz

Nemocniční kaplani jsou připraveni

V pátek 2. června proběhlo v Praze na Evangelické teologické fakultě UK slavnostní zakončení již třetího běhu kursu Nemocniční kaplan. 200hodinový kurs organizovala ETF ve spolupráci s Asociací nemocničních kaplanů a s podporou jednotlivých církví v ČR. Úspěšné absolvování kursu je podmínkou pro práci duchovních ve zdravotnických zařízeních.

Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy garantovala v rámci celoživotního vzdělávání kurs NEMOCNIČNÍ KAPLAN již potřetí. Osvědčení byla jeho absolventům předána v rámci obřadu.

Šestnáct absolventů kursu se rok školilo na to, aby se stali dobrou součástí nemocničního týmu a zároveň si uchovali svoji jedinečnost. Pa-

cientům, jejich blízkým i zdravotníkům mají přinášet perspektivu naděje. Mnozí věří, že se jim podaří proměnit i nemocniční klima. „*Ráda bych, aby nemocnice byla vnímána jako místo Boží přítomnosti. Co to znamená? Přátelskou atmosféru a vztahy, které se vyznačují otevřeností, důvěrou a respektem,*“ říká 51letá členka Církve adventistů sedmého dne a absolventka kursu Ivana Márföldiová.

Po dobu kursu plnili nemocniční kaplani úkoly spojené s teoretickou výukou, nácvikem dovedností a uvědomováním si vlastních postojů. Procházeli též praxemi ve třech nemocnicích (Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Bo-

romejského v Praze a Fakultní nemocnice Olomouc) pod vedením tamějších zkušených kaplanů. Výuková skupina byla složena z členů šesti církví (římskokatolické, československé evangelické, adventistů sedmého dne, československé husitské, luterské, pravoslavné). Účastníci kursu oceňovali rozmanitost, která je nutila opakovaně nahlížet a uvědomovat si vlastní chování a postoje ve vztahu a komunikaci s druhým. Hodnoty, potřeby, síly a zdroje se učili vnímat u sebe a svého protějšku ve všech konkrétních setkáních. Kursu Nemocniční kaplan odpovídá též Metodický pokyn o duchovní péči ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče poskytovatelů zdravotních služeb z roku 2017.

*dle tiskové zprávy
připravila redakce*

Vernisáž výstavy Víra, naděje, láska: počátky, vývoj a současnost ČČSH

Sbor kněze Ambrože v Hradci Králové se v pátek 26. května otevřel návštěvníkům vernisáže výstavy Víra, naděje, láska.

Myšlenka putovní výstavy, která by připomněla dějiny Církve československé husitské, se neobjevuje v naší církvi poprvé. Avšak pojetí té současné hradecké, jejíž nedílnou součástí je interaktivní složka, přece jen posouvá hranice dosavadních nápadů a přístupů k reflexi téměř století samostatné existence našeho společenství. Na dvanácti rozměrných panelech přináší prezentovaný materiál vzhled do historie, identity i současného života našich sborů.

počíná první zastavení výstavy zamyšlením nad samotnými kořeny duchovní moudrosti křesťanství. Pokračuje přes rozpoznání jedinečnosti české duchovní tradice směrem k dílu českého katolického modernismu. Snaží se přiblížit, jak jeho myšlení obecně křesťanskou tradici a svéráz českého reformačního úsilí uchopilo a následně uvedlo v život vznikem národní církve.

Druhá část výstavy pak touží uvést návštěvníky do současného života naší církve. Především představením teologické práce našeho bohosloví a prezentací hlavních věroučných tezí, stručným výkladem litur-

možnostmi omezené ploše, přece nebylo možné činit si nárok na úplnost. Cíl výstavy je spíše v pobídce k hledání dalších a dalších témat a otázek, které si v hledání smyslu naší církevní existence, identity a aktuálního poslání je potřeba znovu a znovu klást. Velice zdařilá interaktivní část nám k tomu chce pomoci. U každého zastavení si totiž po přečtení textu a prohlédnutí obrázků můžeme splnit drobný úkol a život našeho společenství si tak doslova ohmatat a živě o něm popřemýšlet. Nebýt tak jen pasivním divákem, ale tím, kdo je nejen výstavou, ale samého církevního života osobně účastný. Páteční večer 26. května přivedl do královéhradeckého sboru generačně pestrou paletu návštěvníků. Je to moc dobře, protože pojetí výstavy touží zaujmout malé děti, stejně jako seniory. Pro každého se něco šitě na míru najde. Program vernisáže nabídl jak úvodní slovo autorů výstavy a uvedení doprovodné brožury, kde je text k jednotlivým zastavením výstavy rozveden, tak koncert předního představitelů alternativní hudby Vladimíra Václavka i přednášku z oblasti psychologie. Pestrá mozaika, která trefně poukázala i na samotný svéráz výstavy. Celý projekt jistě není o jednorázové akci, ale o postupném objevování přínosu nové výstavy, kterou jistě oceníme naplno až po delším čase. Věříme, že se tomu tak stane. Vždyť díky putovnímu pojetí může po Hradci Králové udělat radost i na mnoha dalších místech, kam se postupně přestěhuje.

Vladimír Hraba

Cílem však není podat co nejucelejší obraz dění spojeného s naší církví od roku 1920 do současnosti, to by na dané ploše nebylo ani možné. Sled výstavy touží spíše zasadit život ČČSH do kontextu jak ve smyslu náboženském, tak historickém i kulturním. Z toho důvodu

gického života a představením poslání církve v současnosti.

Linie, kterou materiál sleduje, neopomíjí ani hlavní události století naší existence, připomíná významné osobnosti spjaté s naší církví, přední církevní stavby a umění. Na rozsáhlé, ale přesto technickými

Zamyšlení nad obrazy Šárky Pirožkové

Nemohu se nepokusit nahlédnout do pozadí procesu tvorby autorky, jejíž výstava probíhá v kostele Na Prádle. (Pozn. red.: O výstavě jsme informovali v čísle 15 našeho časopisu.) D. T. Suzuki: „*Západ se snaží zdůrazňovat tvary, aby uchvátil ducha prostřednictvím formy. Východ je opačného názoru: pro něj je duch všechno. Říká, že když umělec vystihne ducha, že jeho dílo odhaluje více, než se dá znázornit barvami a kresbou. Pravý umělec je pro něj tvůrcem, nikoliv napodobitelem, navštívil Boží dílnu a zažil tajemství stvoření – tvoření Něčeho z Ničeho.*“ Mistr Eckhart říká: „*Stvořenému je vlastní, že dělá něco z něčeho, ale Duchu je vlastní, že dělá něco z ničeho. Má-li tedy Duch s tebou něco udělat, musíš se nejdřív stát ničím. Vejdí proto do svého vlastního základu a tam se číní. Skutky, které tam učiníš, budou všechny živé.*“ A stejně tak se i umělec musí stávat ničím, má-li být jeho dílo živé. Autorka vystavených kreseb charakterizuje své dílo jako intuitivní tvorbu. Odkud se bere intuice? Určitě ne z přemýšlení, smyslového vnímání či emocí. Pokusím se poodhalit tajemství jejího tvoření: Při tvorbě zapomíná na sebe. Čím více zapomene na sebe, tím více se stává ničím. A čím více se stane ničím, tím více může tvořit z ničeho, tj. z ducha.

Toto „nic“ má sílu žít v nitru umělce svým vlastním životem. Jak víme od Henriho Matisse, může jej dokonce nutit, aby mu dal vnější formu. Stane-li se tak, jeho dílo je vizitkou ducha, který je v něm latentně přítomen a dává mu život. A skrze živé obrazy autorky – Šárky nás chce oslovit. Je-li naše niterná rezonanční deska připravena, poznáme podle toho, že se začneme cítit povzneseni, vstoupí do nás pokoj, který nám zevní svět smyslů a myšlení nemůže dát. A to je jen začátek. Pak už jen záleží na připravenosti nitra každého z nás. Tou připraveností rozumím míru naší ochoty slevit ze své sebe-

lásky, ochoty sebe opustit a na sebe zapomenout.

A to je i mé vysvětlení autorce těchto obrazů – Šárce. Když jsme se neznali a ona se zeptala, jak na mě její kresby působí, řekl jsem jí: „*Kdyby se mi jen líbily, bylo by to málo.*“ A dnes dodávám: pohled na její kresbu mne vede k sebezapomenutí. Karel Makoň: „*Umění zapomenout, na co se má zapomenout, a vzpomenout, na co se má vzpomenout, je podstatou úspěšné duchovní cesty.*“ Kresby Šárky mne vyzývají ke kýžené sebeztrátě zevního rozumářského a vlastnického člověka. Nuže, stojíme před obrazem a sledujeme jeho kresbu a barvy. Dokud se takto díváme, může se nám obraz líbit, ale vidíme jen mrtvé čáry, mrtvé křivky a mrtvé barvy. Aby se obraz stal pro nás živým, musíme vstoupit do stejné krajiny, ve které autorka tvořila. Do krajiny intuice autorky vstoupíme tak, že zapomeneme na svět kolem sebe i v sobě. Tehdy se nám křivky obrazu začnou narovnávat a rovné čáry ohýbat a nakonec začnou mizet. A až s otevřenými očima přestaneme vidět, tehdy prohlédneme.

Potřebujeme být srazeni z koně povídavé myšli a ocitnout se za ní. Tehdy přestaneme vidět jen lidskýma očima, podobně jako Pavel, který „*když vstal ze země, otevřenýma očima nic neviděl*“ (Sk 9,8). Mistr Eckhart říká: „*Neviděl nic: to byl Bůh. Kdo něco vidí a něco poznává, to není Bůh. Bůh je pravé světlo: kdo je chce uvidět, musí být slepý a musí Boha zbavit každého „něco“.*“ Abychom se stali takto slepými, k tomu nás vyzývá duch, který dal vzniknout těmto krásným kresbám. A který mně jednoho rána donutil, abych napsal tuto řeč.

Václav Ulrich

Na horách

Ležím na trávníku na horském hřebětě a hledím do modré oblohy. Jaký kousek země pode mnou – ostatní samé nebe, ze všech stran. Září jako sama nevinnost.

Vzpomněl jsem si na malou Lidušku, která taky takhle hleděla do nebeského blankytu bez mráčku a řekla: „*Pánbůh je modrý.*“ Ano, pověděla pohansky, co jí unášelo.

Ale i já mám pocit, že jsem zde Bohu mnohem blíže než tam dole v rovinách, a chápu moudrost východu: „*Jak by mohl člověk dýchat a žít, kdyby nebesa nebyla naplněna láskou?*“

Dívám se do závratné hlubiny Boží dílny plné světů, planet a hvězd, které tam i teď září, já je však pro oslňující světlo sluneční nevidím. Svět mi zmizel, jsem jako před branami vyšších, nepoznaných světů. Jaké krásy nás v nich asi na věčnosti čekají!

Ale až sestoupím zase dolů do našeho světa, nesmím na toto své vytržení zapomenout, a podle toho žít a pracovat, ve stálém spojení s těmito vyššími světy. Kéž by mi bylo dopřáno vystupovat duchem častěji na hory pro posilu!

Ferdinand Krch: Duchovní rozjímání Pokoj vám

Martin Luther...

Pokračování ze str. 1

Martin Luther v roce 1514 hloubal nad listem Římanům ve své pracovně ve věži augustiniánského kláštera ve Wittenberku. Ačkoliv se snažil úzkostlivě plnit pravidla řeholního života, byl stále zneklidňován svým svědomím. Znovu a znovu se vynořovala otázka: „Jak obstojím před spravedlivým a přísným Bohem?“ Náhle prožil okamžik, kdy pochopil, co je to Boží spravedlnost zjevená v evangeliu. Porozuměl

Pavlově výpovědi: „*Spravedlivý z víry bude živ.*“ Ve svých vzpomínkách Luther říká: „*Jako kdybych se v tu chvíli znovu narodil. Zdálo se mi, že doširoka otevřenými dveřmi jsem vstoupil přímo do ráje. Celé Písmo dostalo v mých očích najednou novou tvář.*“ (A. Molnár: *Na rozhraní věků*, s. 176) Luther pochopil a prožil, že před Bohem neobstojíme kvůli svým zásluhám, kvůli svým dobrým skutkům, ale jen vírou v Krista. Poznal to, co říká apoštol Pavel: „*Bůh ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.*“ Jen

víra zachraňuje člověka. Vírou si přivlastňujeme to, co pro nás Bůh v Kristu udělal. A celý náš život je pak vděčnou odpovědí na tuto zdarma nám danou a nezaslouženou milost v Kristu. Toto poznání nás musí vést podobně jako Luthera k vnitřní svobodě a radosti. Ale v žádném případě to není důvod k pasivitě či mravní lhostejnosti. Ano, zachraňuje víra, ale taková víra, která se projevuje také láskou (Ga 5,6).

Tomáš Butta
patriarcha
Foto: autor

Zprávy

Ústřední rada Církve československé husitské Vás srdečně zve při příležitosti 500. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa

na bohoslužbu v Betlémské kapli v Praze, která se koná 6. července 2017 od 15 hodin.

Bohoslužbu provede patriarcha Církve československé husitské ThDr. Tomáš Butta, Th.D., s brněnským biskupem Mgr. Jurajem Dovalem a farářkou ThDr. Lenkou Selčanovou. Kázání pronese olomoucký biskup Mgr. MUDr. Rudolf Göbel.

Betlémská kaple je unikátní sakrální památka. Počátkem 17. století byla zbudována jako kaple pro členy olomoucké Páně. Zahrnuje kromě hlavního oltáře i kaple sv. Jiří a sv. Václava.

Kaple Betlémská
v ulici Malá Štupartská

Z ekumeny

„WINTONOVY DĚTI“ ODHALILY NA PRAŽSKÉM HLAVNÍM NÁDRAŽÍ PAMÁTIK SVÝM RODIČŮM

Na pražském hlavním vlakovém nádraží, v průchodu z odjezdové haly k nástupištím a pod kupolí Fantovy kavárny, byl 27. května odhalen památník „Rozloučení“, který věnovaly svým rodičům dvě z tzv. Wintonových dětí. S nápadem na jeho vytvoření přišel před lety Hugo Marom, kterého, coby židovské dítě, Nicolas Winton transportem z okupovaného Československa do Velké Británie rovněž zachránil. Do konce jej však dotáhly Milena Grenfell-Bainesová a Zuzana Marešová, které se realizace projektu zhostily předloni. Peníze na něj vybraly ve veřejné sbírce, kterou zahájily loni v létě. „Památník je vyjádření vděčnosti našim rodičům za podruhé darovaný život a je i trvalou vzpomínkou na ně, kteří nejvíc trpěli a byli největšími hrdiny v příběhu nás, Wintonových dětí. Není nic horšího, než se vzdát svého dítěte v naději, že mu tím zachráníte život,“ řekla pro iDNES.cz Zuzana Marešová. Podle obou žen má ale pomník připomínat také ostatní zachránce, kteří nechávali odcestovat židovské děti z území okupovaných nacisty.

dle www.ztis.cz

Námořníci a trosečníci na táboře

I v tomto roce Domeček organizuje letní křesťanské tábory, které určitě nadchnou všechny děti. Domeček totiž má v oblasti pořádání letních táborů mnohaleté zkušenosti. Vždy se mu dařilo zaujmout všechny mladé a nabídnout jim zážitky, na které rádi vzpomínají jak děti, tak i rodiče při prohlížení fotografií. Tábor vždy vede zkušený vedoucí, kterému pomáhá tým šikovných spolupracovníků a dobrovolníků se srdcem na správném místě. Část táborů probíhá na táborové základně v Borové, ostatní pak přímo na Domečku v Trhových Svinech (více najdete v nabídce táborů). Táborová základna se nachází poblíž Borové u Chvalšín na Českokrumlovsku. Díky pomoci nadace „Pomozte dětem“ a velmi vstřícnému postoji pana Vlastimila Kamíra (majitele pozemků) se Domečku

podarilo vybudovat táborovou základnu přímo uprostřed nádherné přírody v CHKO Blanský les. Tábořišti dominuje dřevěný srub vybavený kuchyní, společenskou místností a podkrovím, kde pracovníci a dobrovolníci nabírají síly do dalšího dne (někteří dávají přednost stanu na louce). Srub je tepelně izolován a je vytápěn kamny na dřevo, což je výhodné zejména v deštivém počasí, kdy se děti mohou ohřát a usušit si vlhké boty a oblečení. Ke srubu náleží i umývárna a pergola sloužící jako venkovní jídelna. Děti spí ve stanech s podsadou.

A jaké je letošní téma táborů? „Námořníci a trosečníci.“ Zaujalo to vás a hlavně vaše děti? Neváhejte, v nabídce už zbývá jen jeden poslední volný termín. Další informace na www.domecek.org, tel. 386 322 545 (nebo 777 565 825).

Ludmila Rajnohová

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 26.6. 2017, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE

From Baroque to Jazz
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. LISZT, G. GERSHWIN

úterý 27.6. 2017, 17.00

Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 28.6. 2017, 17.00

Bohumír Rabas – varhany
Jana Jonášová – soprán
L. VIERNE, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, F. SCHUBERT

čtvrtek 29.6. 2017, 17.00

SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 30.6. 2017, 17.00

Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 30.6. 2017, 20.00

VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

Placená inzerce

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Povzbuzení ke statečnému vyznání

V textu jsou vynechané dvojice písmen. Najdete je v nápovědě, ovšem v přeházeném pořadí.

KA..Ý ..O SE .. M.. P..Z.. P..D LI..I K TO.. SE
I .. P..Z..M PŘ.. S..M O..EM V N..I

Nápověda:

ŘE, NĚ, EB, MU, ŽD, DM, VÝ, JÁ, ŘI, ŘI, KE, NÁ, NÁ, TC, KD, ED

(Řešení z minulého čísla: Jděte a uzdravujte!)

Jana Krajčířiková

Pronájem bytu

Pražská diecéze Církve československé husitské nabízí k pronájmu podkrovní byt v objektu svého sídla (V Tišíně 474/3, Praha 6 - Bu-beneč). Jedná se o byt s dispozicí 2+1 o výměře 30 m², který prošel v loňském roce kompletní rekonstrukcí. Výše nájemného činí 11 000,- Kč + 2000,- Kč za poplatky. V případě zájmu o prohlídku a pro bližší informace kontaktujte vedoucího správy majetku Davida Večeřu na telefonu 737 203 250 nebo prostřednictvím e-mailu dvecera@volny.cz. **red**

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlábku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

